

aand, at sætte en Dømming imod de Bestræbelse, der hist og her forekomme til at faae det Offentlige til at afholde adskillige Udgifter, som efter Sagens Natur rettest burde bæres af Private. Imidlertid har man dog ved Siden heraf maattet erkjende, at der ikke, idetmindste ikke for Diebliffet, var tilstrækkelig Grund til, at Staten ganske skulde unddrage sig fra at gjøre Tilskud til disse Udstillinger, idet det deels maatte erkjendes, at de derved for en ikke ringe Deel af Udstillerne ganske vist vilde være forbundne med usforholdsmæssige Udgifter, som de ikke vilde være istand til at afholde, og deels, at det ikke alene er til Fordeel for Udstillerne, at der bliver udstillet Gjenstande her fra Landet, men ogsaa for Landets Industri og Kunst, som paa en hæderlig Maade bliver bekjendt i andre Lande derved, at de, der have frembragt noget virkelig Godt, som egner sig til at udstilles, blive satte istand til at udstille det. Under den Industri, til hvis Gavn saadanne Udstillinger ere, maae ogsaa indbefattes Agerdyrking og andre lignende Industrier, hvis Frembringelser kun kunne udstilles ved saadanne Leiligheder; men Udvalget har dog meent, at den af mig ansøgte Betragtning, at Udstillerne burde bære en væsentlig Andeel af Bekostningerne, ikke tilstrækkelig var skeet Tyldest ved de Forslag, som af Ministeriet ere fremsatte, skjøndt det maatte indrømmes, at det ved denne Leilighed var paataent at paalægge Udstillerne en større Andeel, end ved tidligere Leiligheder havde været Tilfældet. Man maatte derfor ønske, at Regjeringen, naar lignende Spørgsmaal fremtidigt skulde komme for, vilde arbejde hen til, at dens Rolle, som Bestyrer af Sagen, blev mindre, og at Besørgelsen af dette Anliggende saavidt muligt blev lagt i Hænderne paa Foreninger, der bestode af selve Udstillerne, saaledes at de Mænd, der ønskede at udstille, traadte sammen og efter Grundsætninger, som de selv havde aftalt, afholdt Omkostningerne ved Udstillingen for Danmarks Veekommende, idet man dog meente, at Staten da ogsaa hensigtsmæssigt og nyttigt kunde tilskyde en rund Sum, for at lette saadanne Foretagender. Det er den Grundtanke, som Udvalget har havt, og som det ved denne Leilighed ønskede at faae bragt under Forhand-

ling i Thinget, saavidt muligt, til en udtømmende Forhandling, for at man deraf kunde erfare, hvorvidt Thinget bifaldt den eller ikke. Med Hensyn til den ene af de to Udstillinger, hvorom her er Tale, har det imidlertid maattet erkjendes for at være meget tvivlsomt, om man allerede nu vilde kunne give denne Tanke noget practisk Resultat; thi Udstillingen i Stockholm er saa nær forhaanden, at en Mængde Forarbejder dertil have maattet gjøres som Følge af den Maade, hvorpaa Regjeringen har lebet Sagen, og det vilde derfor vistnok være meget vanskeligt, og rimeligviis ikke engang muligt, at gjøre en Forandring deri saa kort før selve Forsendelserne skulle finde Steb. Derfor har, som det vil sees af Betænkningen, et Fleertal i Udvalget tilraadet at bevilge hele den forlangte Sum, med Hensyn til hvilken man fra Ministeriets Side er bleven tilstrækkelig oplyst om, at den nødvendigiis maa antages at ville medgaae under Forudsætning af, at Foretagendet ledes paa den Maade, man hidtil har tænkt sig, idet man frygtede for, at man ved at foreslaae Medsættelse deri, kunde foranledige, at det hele Foretagendet kunde forstyrres. Jeg maa tilføie, at ifølge de seneste Oplysninger, som ere tilhændekomne Udvalget fra Ministeriet, er ogsaa nogen Tvivl, som tidligere var tilstede, om, hvorvidt ikke denne Sum var for høi, bleven hævet, saaledes at nu ogsaa Mindretallet i Udvalget er kommet til Erkjendelse af, at det vilde være forbundet med meget store Farer for Foretagendet, dersom man fastholdt den Reduction, hvorpaa det har andraget, og jeg er derfor af Mindretallet bleven bemyndiget til at meddele, at det ønsker at tage sit Forslag under Nr. 76 tilbage, saaledes at der altsaa ikke bliver stillet noget Forslag fra Udvalget med Hensyn til Industriudstillingen i Stockholm.

Da Ingen optog det af Mindretallet foreslaadne Endringsforslag under Nr. 76, var det bortfaldet.

Ordføreren: Endnu bliver altsaa kun tilbage den anden Sag, nemlig Verdensudstillingen i Paris. Der er imidlertid, som bekjendt, over et Aar til, at denne Udstilling skal afhol-